

КИЇВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ ЛІНГВІСТИЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ФАКУЛЬТЕТ СХІДНИХ ТА СЛОВ'ЯНСЬКИХ МОВ
Кафедра корейської та японської філології

Курсова робота

з корейської філології

на тему:

Філософська термінологія в корейській мові: структура та семантика

Студен(тки) групи Пкор 18-20
факультету східної та слов'янської
філології
денної форми навчання
Освітньої програми:
Корейська мова і література та
переклад,
друга східна мова, західноєвропейська
мова
Спеціальності 035 Філологія
Спеціалізації 035.066 Східні мови та
літератури
(переклад включно), перша – корейська
Шляхто Дар'ї Сергіївни

Науковий керівник:
к.ф.н., доц. Охріменко В.О

Національна шкала _____
Кількість балів _____
Оцінка ЄКТС _____

Київ – 2024

ЗМІСТ

ВСТУП	3
РОЗДІЛ 1. КОРЕЙСЬКА ФІЛОСОФІЯ: ЗАГАЛЬНІ ПРИНЦИПИ ТА ОСОБЛИВОСТІ.....	6
1.1. Історичний розвиток корейської філософії	6
1.2. Роль мови в формуванні філософської традиції.....	9
1.3 Вплив інших азійських філософських систем на корейську мову....	12
Висновки до розділу 1	14
РОЗДІЛ 2. ОСОБЛИВОСТІ ФІЛОСОФСЬКОЇ ТЕРМІНОЛОГІЇ В КОРЕЙСЬКІЙ МОВІ.....	15
2.1. Структура та семантика корейських філософських термінів.....	15
2.2. Сучасні тенденції у розвитку корейської філософської термінології.....	22
Висновки до розділу 2.....	25
ВИСНОВОК	26
АНОТАЦІЯ.....	28
СПИСОК ВИКОРОСТАНИХ ДЖЕРЕЛ.....	30

ВСТУП

Філософія – це галузь знань, яка прагне зрозуміти основні засади існування, мислення та сенс життя. Філософія відображає сплав різноманітних культурних, релігійних і філософських течій, що формувалися протягом століть. Філософія – один із найважливіших аспектів будь-якої національної культури, що визначає її світогляд і цінності. Філософія – це невичерпне джерело мудрості, де кожне поняття, кожне слово, кожен термін відображають складну і глибоку сутність.

Філософська термінологія – це сукупність спеціальних понять і термінів, що використовуються для вираження філософських концепцій та ідей. Філософська термінологія тісно пов'язана з культурною та історичною спадщиною суспільства. Їхня структура і семантика відображають особливості мислення, цінностей і традицій тієї чи іншої країни, а їхнє вивчення є важливим елементом у розумінні культурної спадщини та філософської думки конкретного суспільства.

Вивчення філософських термінів у корейському контексті особливо важливе через багату історію та культуру Кореї. Під впливом конфуціанства, буддизму та даосизму в корейській філософії з'явилися власні терміни та поняття, які відображають особливості корейського менталітету та світогляду.

Актуальність: Філософія – це не лише набір абстрактних концепцій, а й відображення культурних та історичних особливостей народу. Кожна філософська традиція має унікальну термінологію, яка відображає специфіку мислення та цінностей цього народу. У контексті корейської філософії, це стає особливо цікавим з огляду на багату історію та вплив сусідніх азійських філософських систем.

Сьогодні, в епоху глобалізації, вивчення корейської філософії та її термінології набуває особливої актуальності. Це дає змогу не тільки зрозуміти корейську культуру та історію глибше, а й розширити загальне уявлення про філософію як таку, збагативши її новими перспективами та ідеями.

Мета цієї курсової роботи – проаналізувати структуру та семантику філософської термінології в корейській мові. Основні завдання дослідження мають в собі:

- Вивчення історичного розвитку корейської філософії та ролі мови у формуванні філософської традиції.
- Аналіз структури та семантики корейських філософських термінів з урахуванням впливу інших азійських філософських систем.

Об'єктом дослідження даної курсової роботи є філософська термінологія в корейській мові. Значну увагу буде приділено історичному дослідженню формування філософської термінології в корейській мові, включно з впливом інших азійських філософських систем, таких як китайська та індійська.

Предметом дослідження є філософська термінологія, включно з її структурою та семантикою. Фокус дослідження спрямований на аналіз основних концепцій та ідей, які відображаються в корейській філософській термінології, а також на їхній вплив на формування корейської філософської думки.

Матеріалом пропонованого дослідження стали філософські терміни, дібрані з словників, наукових статей. Вони були відібрані з метою дослідження їхньої структури, семантики та використання в контексті філософських дискусій.

Для проведення дослідження за цією темою як основні наукові **джерела** було використано наукові статті, книги з історії корейської філософії, корейської мови, філософії та лінгвістики. Крім того, було використано онлайн-ресурси, як-от електронні бібліотеки, бази даних та академічні журнали, для отримання доступу до актуальної та перевіреної інформації з цієї теми.

Методи: в роботі використаний історико-порівняльний метод; лінгвістичний аналіз: компаративний аналіз.

Теоретична цінність курсової роботи полягає в дослідженні та аналізі філософських термінів, що використовуються в корейській мові та філософії. Дане дослідження сприяє розширенню розуміння філософської термінології і культурної спадщини Кореї. Додатково, це дослідження може внести внесок у загальне розуміння східноазійської філософії, допомагаючи порівнювати та контрастувати корейські філософські концепції з іншими азійськими традиціями. Також ця робота може бути корисною для вивчення мови та культури Кореї.

Дослідження філософської термінології в корейській мові має не тільки академічне, а й **практичне значення**. Розуміння структури та семантики термінів у корейській мові допомагає не тільки розширити знання про корейську філософію та культуру, а й сприяє глибокому розумінню філософських концепцій та ідей.

Структура курсової роботи. Загальний обсяг роботи становить 30 сторінок і включає в собі: вступ, два розділи і підрозділи, висновок, анотацію та список використаних джерел (15 найменувань)

РОЗДІЛ 1. КОРЕЙСЬКА ФІЛОСОФІЯ: ЗАГАЛЬНІ ПРИНЦИПИ ТА ОСОБЛИВОСТІ

1.1. Історичний розвиток корейської філософії.

Філософія (давньогрец. φιλοσοφία) – це наука, що вивчає універсальні та суттєві питання про світ і людину. (Селларс, Вільфїрд (1963). с, 40.).

Корейська філософія має багате й різноманітне історичне минуле. Вона охоплює широкий спектр філософських течій та ідей, які формували корейську культуру і суспільство. Протягом останніх двох тисяч років вона поступово розвивалася на Корейському півострові та прилеглих територіях. Для корейських філософів філософія та її реальна практика в суспільному житті зазвичай йдуть пліч-о-пліч.

У своїх "Тезах про Фейєрбаха" (1845) Карл Маркс, як відомо, скаржився, що філософи лише інтерпретують світ, не змінюючи його. Однак критика Маркса була б безглуздою, якби була спрямована проти корейської філософії.

Ця філософія поєднує в собі давньокитайську філософію, буддизм, конфуціанство та інші візантійські впливи з унікальними корейськими віруваннями та вченнями. Основними темами корейської філософії є природа людини та її місце у світі, розуміння природи та Всесвіту, а також шлях до морального та етичного життя. Таким чином, корейська філософія постійно робить акцент на самовдосконаленні, вихованні характеру та лідерстві в суспільстві для досягнення загального блага.

Корейська філософія також характеризується думкою про те, що відносини є більш важливими, ніж суб'єкти, які входять до них. Іншими словами, відносини більш примітивні і реальні. Саме такою позицією було б бачити активний розвиток орієнтованої на відносини онтології, наприклад, парадигму «체» (體) – Сутність; «영» (用) – Функція; «무» (無) – Відсутність як матриці всесвіту, і концепцію гармонії як взаємної, що пов'язує; «리» (理) – Принцип і «기» (氣) – Життєва сила, серед іншого.

Таким чином, основні концептуальні інструменти корейської філософії неможливо зрозуміти з точки зору найбільш типової західної субстанційно-власної онтології.

Результатом цього є те, що корейська філософія схильна до монізму. Це не заперечує очевидного незалежного існування безлічі істот, а означає, що вони є «органічними» наслідками фундаментальних відносин. Отже, вид монізму, який ми бачимо в корейській філософії, не є редуктивним монізмом, а органічним, в якому безліч речей є модальностями або проявами основних відносин. (Jung-Yeup Kim 2015).

Джерела корейської філософії сягають давніх племінних Кореї, де переважали шаманізм та анімізм. Ці ранні вірування підкреслювали важливість духів природи, поклоніння предкам і взаємозв'язку всього живого.

Однією з ключових філософських концепцій, що виникли в цей час, була ідея «한을 무당», яка стосується духовної ролі шамана як посередника між людським світом і світом духів. Ця концепція заклала основу для пізніших уявлень про взаємозв'язок між людиною, природою та божественним.

Іншою важливою подією стало запровадження конфуціанства в Кореї в період Трьох Царств (57 р. до н.е. - 668 р. н.е.). Конфуціанські ідеали соціального порядку, синівської побожності та етичної поведінки мали глибокий вплив на корейське суспільство і заклали основу для розвитку корейської конфуціанської філософії. За часів династії Корьо (918-1392) та наступної династії Чосон (1392-1910) конфуціанство стало панівною філософською та етичною системою в Кореї. Корейські вчені-конфуціанці адаптували та розвинули конфуціанську думку, поєднавши її з корінними корейськими віруваннями та практиками.

Буддизм також відіграв важливу роль в корейській філософії, приносячи в неї концепції про тимчасовість, страждання та прагнення до нірвани. Буддизм був занесений до Кореї з Китаю в 4 столітті н.е. і швидко став однією з основних філософських і релігійних традицій в країні. У буддійській традиції відносини між реальністю і її проявом характеризуються багатьма способами, наприклад, порожнеча (공 空), форма (색 色), праджня (지혜 智慧), майстерні засоби (방편 方便), принцип (이 理) і явища (사 事), а також природа Будди (불성 佛性) і відчутні істоти (충생 衆生).

衆生). Але його найважливіше застосування, що спостерігається в корейському буддизмі (а також у корейському неоконфуціанстві) – це застосування Ессенції (體) і Функції (用), де Ессенція відноситься до найвнутрішнього, фундаментального виміру людського розуму, наприклад, розуму Будди як чистого, вродженого розуму в собі, а Функція – до виявленої активності такого розуму у світі. У цьому контексті, Сутність відноситься до основної природи розуму, а Функція – до вираженого стану, почуття або поведінки людини; і цей стан, відчуття чи поведінка можуть належати звичайній необ'явленій людині.

Однією з відмінних рис корейської філософії є синтез конфуціанської та буддистської думки. Цей синкретизм почав зароджуватися за часів династії Корьо і досяг свого апогею за часів династії Чосон, коли конфуціанство і буддизм співіснували як дві домінуючі філософські та релігійні системи в Кореї.

Поєднання конфуціанських і буддистських ідей призвело до виникнення унікального філософського світогляду, який підкреслював важливість моральної цілісності, самовдосконалення та прагнення до внутрішнього спокою. Ця синкретична філософія мала глибокий вплив на корейську культуру, сформувавши все – від мистецтва та літератури до державної політики та соціальних норм.

Корея була повністю спустошена японським вторгненням під час Імжинської війни (1592–1598), найбільшого конфлікту XVI століття. Як наслідок, класичне корейське неоконфуціанство в його оригінальній формі почало розпадатися. Це було продемонстровано поновленням, тепер більш позитивним інтересом до природи серця / розуму з точки зору Янгмінського вчення.

Корейська філософія сьогодні знаходиться у своєму унікальному, особливому становищі на політично розділеному Корейському півострові, і її найкраще просвітити, коли ми історично переглянемо соціально-політично-економічно-інтелектуальний розвиток аж до теперішнього часу з 1945 року.

Корея була звільнена від японського колоніального правління (1910–1945) після закінчення Другої світової війни. У той час між соціалістами і лібералами були

бурхливі ідеологічні суперечки. З тих пір Північна Корея слідувала марксизму-ленінізму, особливо філософії «추체» її комуністичного засновника Кім Іл-Сонга (1912–1994), а Південна Корея експериментувала з різними теоріями філософії лібералізму. Таким чином, філософія Південної Кореї в 1950-х і 60-х роках схилилася до німецького ідеалізму та екзистенціалізму.

Відразу після Корейської війни (1950–1953), провідною ідеологією на Півдні був однонаціоналізм (一民主義), що корейці – це одна етнічна раса, яка говорить однією мовою. (Kim Suk-Soo 2008).

1.2. Роль мови в формуванні філософської традиції.

Останні 50 років філософи звертаються до мови для вирішення суто філософських проблем. Вони пояснюють це тим, що "філософська константа мови" видається їм окремим випадком "філософської константи".

Сьогодні філософи намагаються отримати дані про світ зі словників і зрозуміти реальність через слова та їхні значення.

Це пов'язано з тим, що мовні символи тісно пов'язані з міфологією, релігією, наукою та іншими знаннями про світ. Х.Г. Гадамер писав, що філософія «зрослася з мовою і тільки в мові має своє буття» (Гадамер, 1991, с.144).

Лінгвістична філософія – це етап розвитку аналітичної філософії, як альтернативи логічному атомізму. Сфера її інтересів зосереджена на науковому аналізі живих особливостей мови, якою користуються носії мови у повсякденному житті, а також на конкретному змісті практичних думок у контексті життєвих ситуацій.

На заході методологічні проблеми лінгвістики вивчали Г.Фльогге, Б. Рассел, К.Айдукевич. Цю сферу досліджень можна розглядати як філософію лінгвістики та галузь наукової мета теорії, предметом якої є не лише мова, але й сама лінгвістика.

У структурній лінгвістиці, де предметом вивчення оголошувалася «іманентна реальність мови» (Бенвеніст, 1974, с. 23), філософія мови чітко протиставлялася теорії мови та виключалася зі сфери власне теоретичної науки про мову в силу свого

трансцендентного характеру. Таке розуміння статусу філософії мови як сфери, відмінною від іманентною теорією мови структурної лінгвістики, розвивав і Л. Ельмслев у своїх «Пролегоменах до теорії мови», де стверджував: «Вивчення мови з різноманітними, по суті, трансцендентними, цілями мало багатьох прихильників; теорія мови з її чисто іманентними цілями – небагатьох. У зв'язку з цим теорією мови не слід змішувати з філософією мови» (Ельмслев, 1960, с. 267).

У 1960-х роках були зроблені перші спроби визначити предмет філософії мови в рамках авторитетної західної аналітичної філософії, зокрема тієї частини історії розвитку філософської рефлексії про мову, яка називається "філософією мови". Для аналітичних філософів вся філософія є філософією мови. На їхню думку, якщо застосувати відповідні методи для аналізу живої природної мови, то структура мови може розкрити онтологічну структуру буття.

Період з кінця XVI до XX століття був періодом, коли філософія мови розвивалася як особлива галузь дослідження. Важливого етапу в цьому процесі досягли В. фон Гумбольдт, О.О. Потебня, Ф. де Соссюр, Г.І. Гадамер, М. Гайдеггер, М. Гадамер, М. Гайдеггер та інші мислителі. Питання сучасного стану досліджень щодо розмежування філософії мови та інших галузей знань було предметом численних дискусій і продовжує залишатися таким і на початку XXI століття.

Зокрема, намагаються розв'язати проблему відокремлення цієї галузі знань від загальної лінгвістики. Загальне мовознавство як розділ лінгвістики займається узагальненням фактів про окремі мови, результатів часткового і прикладного мовознавства, а також висновками про структуру і функції людської мови в цілому. Проблема відмежування філософії мови від загального мовознавства виникає через тісну взаємодію між ними як частинами загальнонаукового знання. Так, сучасний український лінгвіст М. П. Кочерган, визначаючи місце мовознавства в системі наук, зауважує: «мовознавство. особливо загальне, найбільш органічно пов'язане з філософією. Філософія — це та база, на якій розвивається мовознавство...» (М. П. Кочерган, 8)

Розглядаючи філософію мови, Е. Гусерль зазначив, що слова, по-перше, функціонують за аналогією з природними знаками (той, хто бачить дим, очікує

вогню), а також, по-друге, слова не лише позначають, але й виражають модальність (почуття тієї людини, яка говорить). Проаналізувавши, можна побачити мову з двох боків: психологічний та знаковий. Перший тісно пов'язаний зі змістом свідомості, а другий опосередкований значенням (Заїченко. Г (1998) с. 16).

Л. Вітгенштейн вважав, що для людини межі її мови визначають межі її світу, тобто первинною вихідною реальністю постає саме мова. Обґрунтування істинності та марних суджень неможливо без мови, дійсність співвідноситься з реченням, а речення має сенс незалежно від фактів. «Якщо елементарне речення істинне, то відповідна подія існує, якщо ж воно хибне, то такої події немає» (Вітгенштейн Л(1994) с.30). У «Логіко-філософському трактаті» ключовим є ототожнення мови та світу, оскільки логіка заповнює світ, тому межі світу є і її межами. «Та обставина, що речення логіки – тавтології, показує формальні – логічні – властивості мови, світу» [Вітгенштейн Л (1994), с. 56]. Мова є не лише засіб, за допомогою якого можна дізнатися про світ, вона — зміст цього світу, більше того — сам світ, бо світ є те, що ми про нього говоримо. «Суб'єкт не належить світу, а являє собою певний кордон світу» (Вітгенштейн Л(1994), с. 56).

Мова як простір думки і оселя людського духу. Саме так визначає сутність і природу мови відомий німецький філософ-екзистенціаліст Мартін Гайдеггер (1889—1976) у своїй праці «Мова — оселя буття»: «Мова є одночасно оселею буття і житлом людської сутності» (Бацевич Ф. С с. 32-33).

Термін "мова як поле думки" став метафорою для когнітивного опису мови. Когнітивні підходи до вивчення мови формують сучасну лінгвістику та філософію мови.

Філософія мови, таким чином, є не лише самостійною сферою філософського дослідження (хоча можна визначити філософію мови у вузькому сенсі, ототожнюючи її лише з аналітичною філософією), а й особливим Це також стиль.

1.3 Вплив інших азійських філософських систем на корейську мову

Корейська філософія і корейська мова зазнали глибокого впливу інших азійських філософських систем, включно з конфуціанством, даосизмом і буддизмом у Китаї, а також буддизмом, індуїзмом в Індії.

Вплив азійських філософських систем на корейську мову проявляється в запозиченні та адаптації філософських термінів і понять. У процесі адаптації сформувалася унікальна корейська філософська термінологія, що поєднує в собі елементи різних філософських традицій.

Перший приклад впливу є конфуціанство, яке поступово передавалося з Китаю як частина культурного пакунка під час перших королівств Кореї. Конфуцій, без сумніву, був засновником конфуціанства з центральною концепцією доброзичливості (仁) (인), але традиційно корейці з ентузіазмом підписувалися до ідеї Менцюся про моральні основи в хорошій людській природі (зокрема ідея чотирьох порід, тобто серце – розум співчуття; серце – розум сорому; серце – розум поклоніння; серце – розум правильного і неправильного; (Mengzi, 2008)) і також практичне / метафізичне розгалуження і розвиток цих ідей в неоконфуціанстві в Китаї.

Даосизм, інша важлива гілка китайської філософії, також внесла свій значний вклад у корейську мову. Однією з таких є концепція «道» (도). У корейській традиції «道» (도) означає «шлях» або «принцип» і використовується для визначення гармонійного способу життя, який допомагає людині досягти рівноваги та єдності з природою та всесвітом.

Одним із найвідоміших корейських філософів, який наголошував на концепції «道» (도) у своїх працях є – Чон Йон. Він був відомим філософом, конфуціанським вченим і політиком династії Чосон. У своїх працях Чон Йон активно досліджував та розвивав концепцію «道» (도) у своїх роботах, підкреслюючи важливість дотримання цього принципу для досягнення гармонії та добробуту в житті.

Іншим напрямком є корейський буддизм, де поняття «道» (도) інтерпретується як шлях до просвітлення та визначення основних принципів життя. Багато

буддійських монастирів і вчителів підкреслюють важливість слідування «Буддійському шляху» («Буддійському Дао») для досягнення духовної глибини та просвітлення.

Також існує концепція «天命» (천명), яка має велике значення як в китайській, так і в корейській філософії та культурі.

У китайському контексті «天命» означає «небесну волю» або «небесний закон». Відповідно до китайської філософії, «天命» визначається як призначення, яке надається кожній людині небом або вищими силами. Віра в небесну волю означає, що події не є випадковими та що кожна людина має своє місце і призначення.

Поняття «천명» також є важливим у корейській філософії та культурі. Воно відображає віру в те, що життя кожної людини має своє призначення та визначається небесними силами. Корейці вірять, що «천명» визначається при народженні та впливає на події у їхньому житті, спрямовуючи їх на певний шлях або визначаючи їх долю.

Обидва ці визначення «天命» підкреслюють важливість долі та призначення кожної людини та впливають на те, як люди сприймають своє місце у світі та розуміють події, що відбуваються в їхньому житті.

Вплив індійських філософських систем на корейську мову проявляється в різних аспектах, включаючи лексику, граматику та концептуальний інструментарій. Одним з найважливіших аспектів цього впливу є поширення буддизму в Кореї, що призвело до запозичень та адаптацій індійських термінів та концепцій у корейській мові та філософії.

Багато буддійських термінів та концепцій були запозичені з санскриту та адаптовані до корейського контексту. Наприклад, «불교» (буддизм) походить від санскритського слова "बौद्ध" (buddha), що означає «просвітлена людина».

Деякі санскритські терміни, які використовуються в індійській філософії, були також запозичені корейською мовою. Наприклад, термін «무», що перекладається як «ніщо» або «відсутність», знайшов своє відображення в буддійському понятті «шуньята» (śūnyatā), що також означає «порожнеча» або «відсутність самості».

Висновки до розділу 1

У рамках даного розділу було досліджено історичний розвиток корейської філософії, роль мови в формуванні філософської традиції та вплив інших азійських філософських систем на корейську мову. Дослідження показує, що корейська філософія має багату історію, яка бере свій початок з давніх часів і триває до сьогодні. Розвиток філософської думки в Кореї зазнав значного впливу інших азійських філософських систем, особливо Китаю та Індії.

Одиним з найбільших впливових філософських течій були: конфуціанство та буддизм, що принесли в корейську термінологію такі терміни як: «인», «무», «천명» і так далі. Такий вплив свідчить про те, що філософія завжди була важливою частиною азійської культури та мови.

РОЗДІЛ 2. СТРУКТУРА ТА СЕМАНТИКА КОРЕЙСЬКИХ ФІЛОСОФСЬКИХ ТЕРМІНІВ

2.1. Структура та семантика корейських філософських термінів

Кількість термінів у розвинених мовах світ у кілька разів перевищує кількість звичайних слів і зараз сягає мільйонів. І ця кількість невпинно зростає.

Термінологія, як і всі інші мовні універсалії, важко піддається визначенню. Через складність і суперечливість цього завдання в лінгвістиці робилися різні спроби дати визначення термінів.

Лексичні особливості та коріння філософських термінів у корейській мові дуже різноманітні, часто сягають китайської класики та корейських специфічних коренів.

Як нами було розглянуто раніше, китайська філософія і мова мала сильний вплив на корейську термінологію, тому не дивно, що багато філософських термінів у корейській мові походять від китайських ієрогліфів.

Наприклад, термін «의», що означає «сенса» або «значення», походить від китайського ієрогліфа «義». Або ж, наприклад, термін «철학» (філософія) складається з ханджа «哲», що означає «мудрий» або «проникливий», і «學», що означає «дослідження» або «навчання».

Деякі філософські терміни походять від корінних корейських слів. Наприклад, термін «향» (鄕), що означає «дім» або «рідне місце», являється корінним корейським словом.

Деякі філософські терміни в корейській мові також можуть бути запозичені з не лише з китайської чи індійської мови, наприклад як англійська або німецька. Такі запозичення зазвичай відбуваються тоді, коли в корейській мові немає прямого еквівалента або коли іноземна мова має особливу конотацію.

Структура філософської термінології відображає величезний обсяг знань та різноманітність концепцій, що існують у філософії. Філософія як наука про загальні закономірності буття, пізнання та моралі постійно розширює свої межі, вдосконалюється та адаптується до сучасних реалій. Одним із наслідків цього

процесу виникає потреба у систематизації та структуруванні філософської термінології.

Корейська термінологія не є винятком і має власну унікальну структуру, що відображає особливості мислення та філософських концепцій культури. Важливо розрізняти терміни, які позначають поняття, специфічні для корейської філософії, і терміни, запозичені з інших філософських традицій, таких як Китай та Індія.

Крім того, структура термінології в корейській філософії може відображати ієрархію і взаємозв'язок різних концепцій і понять. Наприклад, терміни можуть бути організовані в системи або категорії, що відображають різні аспекти філософії, такі як онтологія, етика, естетика тощо. Проаналізуємо кожен з цих понять.

Згідно з українським словником, онтологія – це вчення про буття. Розглянемо деякі приклади онтологічних термінів у корейській філософії.

성 (性) – сутність, природа, суть. Означає фундаментальну природу або сутність чогось. Використовується для позначення внутрішньої сутності, істинного і тривалого характеру речі або явища.

1. 그 책은 불교의 본성(性)을 구합니다. – Ця книга досліджує сутність буддизму.

2. 성(性)은 한 인간의 존재에 대한 깊은 이해를 요구합니다. – Суть потребує глибокого розуміння існування людини.

3. 성(性)에 대한 탐구는 인간의 존재에 대한 기본적인 질문들을 던집니다. – Вивчення сутності ставить перед собою базові питання про існування людини.

존재 (存在) – буття, існування. Цей термін вказує на саме існування предмета чи сутності. Він описує факт існування будь-чого і відноситься до його конкретної реальності.

1. 모든 존재(存在)는 변화한다. – Всяке буття змінюється.

2. 인간은 우주의 작은 존재(存在)에 불과합니다. – Люди – це лише маленька частина всесвіту.

3. 존재(存在)와 비존재(非存在) 사이에는 큰 차이가 있습니다. – Існує велика різниця між буттям і його відсутністю.

해 (解) – дозвіл, рішення, розрізнення. Цей термін вживається для позначення процесу вирішення або розв'язання проблеми. Він також може означати розрізнення або поділ на складові частини для глибшого розуміння.

1) 문제를 해(解)하기 위해서는 명쾌한 사고가 필요합니다. – Розв'язання проблем вимагає ясного мислення.

2) 실수를 해(解)하고 배우는 것은 성장의 일부입니다. – Робити помилки та вчитися на них – це частина розвитку.

3) 이론적인 모순에 대한 해(解)은 시대에 따라 다를 수 있습니다. – У філософії та релігії обговорюється сенс людського існування.

Етична термінологія в корейській філософії відображує поняття гармонії, добротності та гуманності.

일 (一) – самотність, єдність, гармонія. Цей термін виражає важливість єдності та гармонії у відносинах між людьми та природою. Він також використовується для опису цілісності та єдності людських істот.

1. 모든 삶은 일(一)이다. – Усе життя – це єдність.

2. 모든 것은 일(一)로 연결되어 있으며, 이는 우리의 상호의존성을 강조합니다. – Всі явища об'єднані в єдності, що наголошує на нашій взаємозалежності.

3. 일(一)의 상태는 존재의 완전한 조화와 균형을 의미합니다. – Стан цілісності означає повну гармонію та рівновагу існування.

영 (靈) – душа, дух, духовність. Цей термін описує духовну природу людини та її здатність робити моральний вибір. Він також належить до понять внутрішньої гармонії та духовного розвитку.

1. 영(靈)은 육를 체 지배한다. – Душа керує тілом.

2. 영(靈)은 삶과 죽음 사이의 연속성을 상징합니다. – Дух символізує безперервність між життям і смертю.

3. 자연은 영(靈)의 존재를 보여줍니다. – Природа демонструє існування духу.

인(仁) – гуманізм, чеснота, гуманність. Цей термін виражає поняття чесноти та людської гідності. Він відображає ідеал гуманності та турботи про інших людей.

1) 인(仁)은 다른 사람을 이해하고 사랑하는 덕목이다. – Людяність – це чеснота, що полягає в розумінні та любові до інших.

2) 인(仁)은 인간성의 근본적인 가치를 나타냅니다. – Людяність є фундаментальною цінністю людства.

3) 역사적으로, 인(仁)은 항상 더 높은 도덕적인 가치로 간주되어 왔습니다. – Історично склалося так, що чеснота завжди вважалася вищою моральною цінністю.

Логічна термінологія в корейській філософії відображає поняття істини, справедливості та доброти в мисленні.

정(正) – правильність, справедливість, правда. Цей термін описує концепцію правильності та справедливості як основи логічного мислення.

1) 정의(正)는 사회적인 평등과 공정함을 의미합니다. – Праведність означає соціальну рівність і справедливість.

2) 인간은 자신의 행동이 정(正)에 부합하는지를 항상 고려해야 합니다. – Люди завжди повинні замислюватися над тим, чи відповідає їхня поведінка справедливості.

3) 정(正)을 실천하는 것은 존엄한 삶을 살아가는 것과 같습니다. – Жити за справедливістю – це жити гідно.

Естетичні терміни в корейській філософії відображають поняття краси, смаку та уяви. До цієї категорії належать терміни, пов'язані з естетичним сприйняттям і цінностями.

미(美) – краса, прекрасне, красивий. Цей термін використовується для опису краси в мистецтві, природі та людських творіннях.

1) 미(美)는 단순히 외모나 형태가 아니라, 내면의 아름다움과 조화로움을 의미합니다. – Краса – не тільки зовнішній вигляд чи форма, але й стан внутрішньої краси та гармонії.

2) 미(美)는 예술과 인간의 창조성의 결과물이며, 우리에게 감동과 영감을 줍니다. – Красою є результат мистецтва і людської творчості, вона зворушує і надихає нас.

3) 미(美)는 미적 감각을 통해 미술, 음악, 문학 등을 통해 경험될 수 있습니다. – Прекрасне можна відчути через естетичне чуття, через мистецтво, музику, літературу тощо.

환(幻) – фантазия, ілюзія, мрія. Цей термін вживається для позначення світобудови, створеної уявою або мрією.

1) 환(幻)은 가끔 현실과 완전히 상반된 형태를 가지고 있을 수 있습니다. – Інколи ілюзії можуть набувати форми, яка повністю протилежна реальності.

2) 현실과 환(幻)을 구분하는 것은 중요한 인지과정입니다. – Розрізнення між реальністю та ілюзією є важливим когнітивним процесом.

3) 환(幻)은 우리의 욕망과 희망을 반영하며, 종종 우리의 행동에 영향을 미칩니다. – Ілюзії втілюють наші бажання та сподівання та часто формують нашу поведінку.

І остання категорія термінів – епістемологічна. Вона відображає поняття реальності, дійсності та цілісності знання.

실(實) – реальність, дійсність, факт. Цей термін описує реальні обставини або події.

1) 실(實)은 우리가 인식하는 것 이상의 의미를 갖고 있다. – Реальність — це більше ніж здається на перший погляд.

2) 실(實)을 인식함으로써 우리는 세상을 이해할 수 있다. – Розпізнаючи справжнє, ми можемо зрозуміти світ.

3) 이론과 실(實) 사이의 간극을 좁히는 것이 중요하다 – Необходимо подолати розрив між теорією та реальністю.

일체 (一體) – цілісність, єдність, інтегральність. Цей термін вказує на єдність або цілісність знання чи досвіду.

1) 일체(一體)는 주체와 대상, 내면과 외면, 그리고 일부와 전체 사이의 상호 의존성을 강조하여, 우리의 경험을 보다 깊이있게 이해할 수 있도록 돕습니다. – Єдність підкреслює взаємозалежність між суб'єктом і об'єктом, внутрішнім і зовнішнім, частиною і цілим, допомагаючи нам глибше зрозуміти наш досвід.

2) 일체(一體)로써 모든 것은 하나로 통합되어 있습니다. – У всьому існує єдність.

Також корейську філософію, не можна уявити без концепції Чон(情). Чон (情) відомо як репрезентативна культурна емоція корейського народу. Його буквальне значення – емоція, але практичне значення «чон» у корейській мові стосується конкретних почуттів у стосунках людини з іншими людьми.

Хоча багато хто погоджується з тим, що чон є ключовим поняттям для розуміння корейців, у корейській філософській традиції існує небагато праць, що обговорюють чон. Чоє Бонгьонг стверджує, що корейці живуть у світі чон, де все взаємопов'язане з чон (Choe 1998: 40). Лі Гідонг вважає, що чон - це щиросердечність, заснована на думці про ототожнення себе з іншими (Lee 2015: 103-104).

Поняття семантичного поля є одним із базових понять сучасної лексичної семантики. Це визначення об'єднує основні теми лексичної семантики та визначає їхнє трактування з погляду системного підходу. При визначенні домену різні типи відношень між словами аналізуються не ізольовано, а в рамках загальної системи всіх лексико-семантичних зв'язків. Досі в лінгвістиці не визначено чітких меж використання терміна «семантичне поле». Цим терміном часто позначають різні відношення слів. У багатьох дослідженнях обсяг поняття поля є невизначено широким або, навпаки, дуже вузьким.

Враховуючи відмінності та особливості корейської філософії, можна виокремити різні семантичні поля, за якими групуються терміни. Наприклад, залежно від філософських течій.

Конфуціанство: Одна з основних філософських течій у Кореї, і її терміни часто стосуються морально-етичних понять.

Чжунь-йонг «Середній шлях», що вказує на ідеал гармонії та збалансованості.

Чжен «Людяність» або «доброта», фундаментальний моральний принцип конфуціанства.

Буддизм: у цьому контексті термін може стосуватися духовних і медитативних концепцій. Наприклад:

Самадхі – у буддизмі – стан медитації або концентрації, в якому розум повністю зосереджений.

Карма – принцип дій та їх наслідків, який впливає на долю людини.

Шаманізм та фольклор: Терміни, що стосуються вірувань, обрядів і традицій народних релігійних світоглядів. Наприклад:

무당 – шаман або жриця, що спілкується з духами в корейському шаманізмі.

신모 – святилище або місце поклоніння для шаманських обрядів.

Важливо також зазначити, що термінологія має свою ієрархію. Ієрархії є важливими та необхідними для систематизації та організації понять у філософській думці. Вона допомагає зрозуміти взаємозв'язки між поняттями, визначити рівні абстракції та ієрархії важливості. Ієрархічна структура термінів дає можливість структурувати знання, будувати логічні ланцюжки аргументації та забезпечувати послідовність у викладі думки.

Ієрархію термінів і їхній взаємозв'язок у корейській філософії можна подати так:

Онтологічні терміни:

- 성 (性) – сутність, природа, суть.
- 열 (乙) - буття, існування.
- 해 (解) - дозвіл, рішення, розрізнення.

Етичні терміни:

- 일(一) – самотність, єдність, гармонія.
- 영(靈) - душа, дух, духовність.
- 인(仁) - гуманізм, чеснота, гуманність.

Естетичні терміни:

- 미(美) – краса, прекрасне, красивий.
- 환(幻) - фантазія, ілюзія, мрія.

Епістемологічні терміни:

- 사(事) – річ, об'єкт, явище.
- 실(實) - реальність, дійсність, факт.

У цьому випадку порядок ієрархії термінів наведено для зручності демонстрації ієрархічних зв'язків між поняттями. Цей порядок не є єдиноможливим і може бути змінений відповідно до контексту та цілей дослідження. У цьому випадку терміни впорядковані так, щоб представити ієрархічну структуру від абстрактних або загальних понять до більш специфічних або конкретних понять. Розберемо на прикладі онтомологічних термінів: від сутності (성) до її прояву в бутті (얼) та вирішення цієї сутності (해). Це допомагає краще зрозуміти внутрішню структуру та взаємозв'язок понять у корейській філософії.

2.2. Сучасні тенденції у розвитку корейської філософської термінології

У сучасному світі корейська філософська термінологія переживає інтенсивний процес розвитку завдяки модернізації та інтернаціоналізації. За останні кілька десятиліть у корейських філософських колах зросло використання міжнародної термінології, що знайшло своє відображення у широкому спектрі філософських дискусій та досліджень.

Перш за все, слід зазначити, що модернізація означає адаптацію традиційних філософських концепцій до сучасних реалій і потреб, а також створення нових термінів для опису нових явищ і понять.

Наприклад:

- **전통 – Традиція**

Модернізовано: 전통 – 트라디션

트라디션을 공부하는 것은 한국 철학의 핵심 요소입니다. – Вивчення традицій є ключовим аспектом корейської філософії.

- **무 – Ніщо**

Модернізовано: 무 – 노답

일부 철학적 개념은 항상 노답으로 이어집니다. – Деякі філософські концепції завжди призведуть до відсутності відповіді.

- **윤리 – Етика**

Модернізовано: 윤리 – 에티크스

현대 사회에서 도덕의 역할을 이해하려면 에티크스를 공부하는 것이 중요합니다. – Вивчення етики важливо для розуміння ролі моралі в сучасному суспільстві.

- **명상 – Медитація**

Модернізовано: 명상 – 메디테이션

메디테이션은 의식과 내면의 평화를 발전시키는 데 중요한 수련입니다. – Медитація є важливою практикою для розвитку свідомості та внутрішнього спокою.

Що стосується інтернаціоналізації, то це проявляється у використанні англійської термінології в корейській філософії. Це пов'язано з необхідністю спілкування та обміну з філософськими колами інших країн.

Також зростає вплив західної філософії на корейську філософську термінологію. Цей процес, відомий як синкретизм, є однією з основних тенденцій розвитку корейської філософії.

Прикладом синкретизму є використання терміну «민주주의» (демократія) у корейському філософському дискурсі. У минулому цей термін, можливо, не був настільки широко вживаним і мав більшу загальне нерозуміння. Однак зараз корейські філософи активно використовують цей термін для опису сучасних

політичних і соціальних реалій, демонструючи вплив західних філософських концепцій на корейську думку.

Інший приклад синкретизму – це використання терміну «개인주의» (індивідуалізм). Корейська культура робить сильний акцент на колективізмі та спільноті, але з поширенням західних ідей корейські філософи стали більше усвідомлювати важливість індивідуалізму та особистісного розвитку.

Також на сучасну філософську термінологію технології відіграють все більш важливу роль у розвитку термінології. Однією з головних тенденцій у цьому процесі є використання інформаційних технологій та комп'ютерних програм для створення та аналізу термінологічних баз даних.

Наприклад, багато корейських філософських термінів та їх відповідних понять можуть бути систематизовані та узагальнені за допомогою комп'ютерних програм, що дозволяє легше розуміти їх семантику та використовувати в дослідженнях.

Технології штучного інтелекту, такі як машинне навчання та обробка природної мови, можуть бути використані для автоматичного аналізу текстів та виявлення нових термінів, які виникають у філософських дискусіях.

Крім того, інтернет та онлайн-ресурси стають все більш важливими джерелами для створення нових термінів та їх поширення серед фахівців. Наприклад, спільноти філософів можуть активно обмінюватись ідеями та новими термінами через інтернет-форуми, соціальні мережі та спеціалізовані веб-сайти.

Глобалізація створює унікальні виклики та можливості для мов, особливо для філософської термінології. Культурні зміни впливають на корейську мову через наукові дослідження та технологічний прогрес. Важливою тенденцією в цьому контексті є поширення корейської філософської термінології в міжнародній філософській спільноті.

Перш за все, глобалізація сприяє поширенню корейської філософської термінології за межами Кореї. Терміни, які раніше використовувалися переважно в корейському контексті, тепер використовуються і розуміються в інших країнах, де є інтерес до корейської культури та філософії. Наприклад, термін «한(漢)學(學)»

(Ганхак) (вивчення китайської класичної літератури та філософії) став відомим у багатьох країнах, де вивчають азіатські студії.

Другою важливою тенденцією є адаптація корейської термінології до міжнародних стандартів і потреб світової філософської спільноти. Це означає використання більш універсальних і широко вживаних термінів, які легше зрозуміти за межами корейської культурної сфери.

Висновок до розділу 2.

В цьому розділі ми детальніше розібрали структуру та семантику корейських філософських термінів. Аналізуючи структуру та семантику термінів, ми виявили, що вони відображають глибокі філософські концепції та поняття, що виникали в умовах взаємодії з іншими азійськими філософськими системами. Структура термінів поділяється на певні категорії, яких налічує незлічена кількість, але в данному розділі мною було висвітлено лише 5, а саме: онтологічні, етичні, естетичні, логічні та епістемологічні терміни.

Також в данному розділі було відображено їхні семантичні відношення та ієрархію, що допомагає систематизувати та розуміти філософські концепції.

Окрім цього, була розглянута термінологія, що у контексті сучасних тенденцій філософські терміни постійно вдосконалюються для відповідності сучасним реаліям та новим філософським концепціям. Це відображається у появі нових термінів, переосмисленні вже існуючих та впливі зовнішніх факторів на розвиток філософської мови. Також було показано конкретні приклади адаптування.

ВИСНОВКИ

У ході дослідження філософської термінології корейської мови були проаналізовані як структурні, так і семантичні аспекти цих термінів. Це дозволило зробити висновок, що корейський народ зберігав філософські ідеї через багато століть і підтримує їх і сьогодні. Це відображається у різноманітності термінів та їх застосуванні до нашого часу.

Одним із ключових факторів, що сприяли формуванню унікальної корейської філософської системи, була вплив різних культурних та філософських традицій, таких як конфуціанство, буддизм і даосизм. Цей процес сприяв створенню унікальної корейської філософської системи, яка відображає багатство та різноманітність азійської мудрості.

Перший розділ зосереджується на історичному розвитку корейської філософії. Вплив інших азійських філософських систем на корейську мову демонструє глибокі історичні зв'язки між азійськими культурами. Цей обмін ідеями та концепціями сприяв збагаченню корейської філософської термінології та її адаптації до нових реалій.

Також в першому розділі підіймається така важлива тема як роль самої мови у формуванні філософських традицій. Детально розбір поняття філософія мови, лінгвістична філософія і так далі. Значний вклад в цій галузі зробили такі науковці: В. фон Гумбольдта, О. А. Потебні, Ф. де Соссюра, Г.-І. Гадамера, М. Гайдепера. Роль мови була дуже важливою в цьому процесі. Мова слугувала засобом передачі філософських ідей, впливала на їх розуміння та інтерпретацію. Корейська мова не лише передавала філософські концепції, але й стала важливим елементом корейської ідентичності та вплинула на формування філософської традиції.

Зокрема, було виявлено, що корейська філософія унікально інтегрує впливи різних азійських філософських систем і що мова відіграла важливу роль у формуванні цієї філософської традиції, сформувавши основу для унікальної корейської філософської термінології. Крім того, обговорюються поняття та характеристики філософської лінгвістики.

Результати цієї роботи показують, що вивчення філософської термінології в корейській мові є важливим для розуміння корейської культури та філософських концепцій, які вона виражає.

Друга частина курсової роботи присвячена особливостям філософської термінології в корейській мові. Аналіз структури та семантики філософських термінів у корейській мові показує, що ці терміни відображають культурні та філософські концепти, специфічні для корейської мови.

Детальний аналіз структури та семантики корейських філософських термінів розкриває їхню взаємозалежність з культурними та філософськими концепціями, властивими корейській мові. Зокрема, виявлено, що ці терміни відображають онтологічні, етичні, естетичні, логічні та епістемологічні аспекти, які становлять основу корейської філософської традиції.

Також проаналізовано приклади термінів, що належать до кожної категорії, і те, як вони використовуються в тексті. Метою було посилити думку про те, що філософські терміни можна використовувати не лише у філософській сфері, але й у повсякденному житті.

Нарешті, вивчення сучасних тенденцій у розвитку корейської філософської термінології вказує на вплив глобалізації та технологічного прогресу на формування нових термінів та переосмислення традиційних концепцій.

Це дослідження підтверджує важливість вивчення корейської філософської термінології, як у лінгвістичних дослідженнях, так і в культурно-філософському аналізі.

Загалом, дана робота підкреслює важливість розуміння корейської мови та філософії як взаємопов'язаних елементів, що формують унікальну культурну та інтелектуальну спадщину Кореї.

주석

이 학기 논문은 한국어로 된 철학적 용어에 대한 연구입니다. 이 강좌는 서론, 2 장, 결론으로 구성되어 있습니다.

이 논문에서는 중국과 인도 철학 등 한국과 가까운 나라의 철학적 개념의 영향을 포함하여 한국의 철학 사상이 발전한 역사적 맥락에 대해 논의합니다. 게다가 이 논문은 과학적 관점에서 언어의 역할에 대해서도 논의합니다.

제 생각에는 용어를 더 잘 이해하려면 먼저 국가의 역사와 공부할 철학에 대해 더 많이 배우는 것이 필요합니다. 따라서 첫 번째 장은 한국 철학의 역사적 발전과 다른 아시아 철학 체계가 한국 철학에 미친 영향에 전념합니다. 또한 한국 철학의 독특한 체계의 형성, 역사적 연관성 및 아시아 문화 간의 아이디어 교환에 대해서도 논의합니다.

이 논문의 두 번째 부분에서는 한국어로 사용되는 철학적 용어의 구조와 의미에 초점을 맞추고 있습니다. 철학적 용어의 존재론적, 윤리적, 미학적, 논리적, 인식론적 측면과 텍스트에서의 사용, 그리고 철학적 개념 형성과 철학적 전통의 발전에 대한 한국어 철학적 용어의 영향에 대해 논의합니다.

이 글에서는 한국 철학 용어의 발전 동향, 특히 세계화와 기술 발전이 새로운 용어의 형성과 전통적 개념의 재정의에 미친 영향에 대해서도 논의합니다. 현대 사회에서 특정 용어의 변화와 그 사용의 구체적인 예가 제시됩니다.이

마지막으로 한국 문화와 철학적 개념을 이해하고 이를 언어에 반영하기 위해 한국 철학 용어를 연구하는 것이 중요하다는 점을 강조하며 글을 마무리합니다.

이 연구의 방법론에는 한국 철학에 관한 학술 문헌의 철저한 검토, 1 차 텍스트 분석, 다른 철학 전통과의 비교 연구 등이 포함됩니다. 이러한 학제 간 접근을 통해 한국 철학에 대한 새로운 이해와 세계 철학적 담론을 풍요롭게 할 수 있는 잠재력을 제시하고자 합니다.

이 연구는 한국 철학의 풍부한 역사적 과거와 독특한 철학적 개념이 현대 사회와 관련된 인간 존재와 윤리적 딜레마에 대한 귀중한 통찰을 제공한다고 주장합니다. 이 연구를 통해 현재 한국 문화에서 볼 수 있는 역사적 영향을 추적할 수 있습니다.이

이 작품은 구체적인 사례를 통해 이러한 용어의 사용과 오랜 세월이 지났음에도 불구하고 이러한 용어가 잊혀지지 않고 여전히 한국 사람들에게 사용되고 있음을 보여줍니다.

인간의 사상과 문화에 대한 더 깊은 이해를 증진하기 위해 한국 철학 전통을 보존하고 연구하는 것이 중요하다는 점도 강조합니다.